

NATALIA DOMÍNGUEZ I CARLOS APARICIO ¿EXISTE LA MONTAÑA?

ESP AIS

CRÍTICS

Tot i que percebem l'espai a través dels sentits, no podríem definir el que ens envolta si no fos a través d'un procés de conceptualització, d'una projecció mental que ho representa, delimita, classifica i hi posa nom. Tot acte de “coneixement” dels cossos que percebem com reals, requereix de la mediació de la imaginació i, per tant, de ser cossos imaginats o imaginaris , per tal de dotar-los de sentit.

Des de la filosofia, la teoria estètica o la ciència s'ha tractat aquesta contradicció entre l'imaginat i el real. A l'obra *¿Existe la Montaña?*, Natalia Domínguez i Carlos Aparicio es basen, de fet, en un estudi científic concret que qüestiona l'existència de les muntanyes i exposa la dificultat de determinar empíricament on comença i acaba aquest accident geogràfic. La peça exemplifica i representa aquesta idea a través d'un llenguatge simbòlic que obre les portes a àmplies interpretacions, desenvolupant-se com un assaig que s'entrelliga amb el relat d'una travessia per la suposada muntanya.

La negació d'una entitat que ens sembla tant òbvia com aquesta, implica posar en dubte el propi sistema de comprensió de la realitat, evidencia la necessitat que tenim de dominar el nostre entorn a través del concepte i ens fa pensar en la possibilitat de generar alternatives de realitat que s'estenen més enllà de l'àmbit de la percepció.

Tot i que ara tingui forma d'instal·lació, *¿Existe la Montaña?* es va presentar com a *performance* el 2020 a Hangar, Barcelona, i és el resultat de posar en comú algunes de les inquietuds de Domínguez i Aparicio: el treball sobre bases conceptuals que qüestionen la materialitat i investiguen camps que s'apropen a la metafísica i, inclús, la ciència ficció i, d'altra banda, l'exploració de les divergències entre representació i realitat.

Quim Torres – Comissari del cicle.

Espais crítics. Exposició 5/6

Del 10 de setembre al 23 d'octubre de 2022

Mèdol. Centre d'Arts Contemporànies
Espai L (Casa Canals)
C/ d'en Granada, 11. Tarragona
www.medol.cat

Horaris:
de dimarts a divendres: de 9.00 h a 19.00 h
dissabtes: de 9.30 h a 18.30 h
diumenges i festius: de 9.30 h a 14.30 h.

SMITH, B. y MARK, D.M. 2003. *Do Mountains Exist? Towards an Ontology of Landforms*. National Center of Geographic Information and Analysis and Center for Cognitive Science. University at Buffalo¹.

1. Si bien los límites entre la montaña y el aire que la rodea pueden ser determinados, evidentes y nítidos, suele ocurrir que, a medida que avanzamos hacia el pie de la montaña, no hay un solo punto distinguible como límite.

Y el camino se volvió pendiente, y la pendiente pared, y la pared techo, y el techo LED. Luz día: llegada a la cima a las 11:30 horas [GMT +5,45].

El primero en llegar el último y alcanzar la cima a lomos de los primeros

Este segmento concreto de la realidad geofísica ha existido durante décadas independientemente de las prácticas cognitivas humanas. Como objeto delineado, marcado, delimitado, establecido de este modo y finalmente nombrado, ÉSTE sólo existe como resultado de las creencias y los hábitos humanos. En este sentido, ÉSTE, el ESTO, es la consecuencia de un comportamiento social preestablecido. ÉSTE existe de forma independiente y ha existido anteriormente, infinitamente, al desarrollo de nuestras habilidades cognitivas.

Cuando bajamos de la montaña la experiencia era parecida. No podíamos ver más allá de 2 metros de distancia. 2 metros; 2 metros que son 2 pasos; y la nada. Al ser incapaz de ver, los demás sentidos se agudizan. El de la imaginación también. Los sonidos eran ariscos, la quietud pesaba tanto que dolía. Había algo ahí, cubriéndolo todo. La humedad nos jadeaba en la coronilla y la niebla nos preguntaba cómo nos atrevíamos a estar allí. ¿Habéis visto Muerte entre las flores? Nuestro final iba a ser así. Pero en nuestra versión sólo había matorrales. Sólo marrón, gris y verde pino.

Bien alto, sí. Pero no basta. 11,83 bares a 38 grados centígrados. Dominada por el hielo hasta su base dijo «ELLA, VERSUS TODAS LAS COSAS».

Agraïments
Co-disseny i producció sonora:
Vicente Gadea
Veus: Víctor Ballester